08/03/2020

Στη Μητρόπολη Αθηνών χτύπησε η “καρδιά” της Ελλάδος και της Ορθοδοξίας- Ο εορτασμός της Κυριακής της Ορθοδοξίας

Αυτοκέφαλες Εκκλησίες / Εκκλησία της Ελλάδος

Στη Μητρόπολη Αθηνών χτύπησε η “καρδιά” της Ελλάδος και της Ορθοδοξίας, αφού παρουσία του ΠτΔ κ. Προκοπίου Παυλοπούλου τελέσθηκε σήμερα, Συνοδική Θεία Λειτουργία στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Αθηνών με αφορμή την εορτή της Α’ Κυριακής των Νηστειών, όπου εορτάζεται Πα-νορ-θοδό-ξως η αναστήλωση των Ιερών εικόνων. Το μυστήριο της θείας Ευχαριστίας τέλεσε ο Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ.κ. Ιερώνυμος.

Παρευρέθηκαν, επίσης, βουλευτές, εκπρόσωποι των τοπικών αρχών, κλήρος και λαός.

Τον πανηγυρικό της ημέρας, εκφώνησε ο Συνοδικός Μητροπολίτης Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνος, ο οποίος, αφού αναφέρθηκε στη Σύνοδο πού συγκροτήθηκε στη Νίκαια της Βιθυνίας, το 787 μ. Χ. και που η Ορθόδοξη Εκκλησία μνημονεύει και τιμά ως έβδομη Οικουμενική, μίλησε για το παρόν και για τα

προβλήματα της εποχής επισημαίνοντας πως ζούμε σε έναν κόσμο «πού ἐξαθλιώνει τήν ἀνθρώπινη ὕπαρξη, πού κινεῖται ἀνάμεσα στήν ἀθλιότητα καί στήν ἀνισότητα, πού θεοποιεῖ τήν ἀδικία, πού συντηρεῖ τήν παρανομία, πού φονεύει τήν ἀνθρώπινη ζωή διά τῶν ἑκατομμυρίων ἐκτρώσεων καί τῶν συνεχόμενων πολέμων, πού ὑποθάλπει τίς αὐτοκτονίες, πού δημιουργεῖ πρόσφυγες, γιά νά χρησιμοποιηθοῦν πρός ὄφελος οἰκονομικῶν, κοινωνικῶν καί πολιτικῶν σκοπιμοτήτων, πού ὁ πλοῦτος μοιράζεται στούς ἐλαχίστους καί ἡ φτώχεια ἐπιβάλλεται στούς πολλούς, πού ἡ βία γίνεται καθημερινότητα καί ἡ ἀσυδοσία ἐπιβάλλεται ὡς πολίτευμα, πού ἡ δημοκρατία μεταβάλλεται σέ ἑνός ἀνδρός ἀρχή, πού θεοποιεῖται τό «ἐγώ», τό «θέλω», τό «ἔτσι μοῦ ἀρέσει», αὐτός ὁ κόσμος, σίγουρα, δέν κάνει εὐτυχισμένους τούς πολίτες του. Αὐτός ὁ κόσμος ἔχει ἐκβάλει ἀπό τόν ἱστό του τήν εἰκόνα τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ. Πόσον σοφός εἶναι ὁ λόγος τοῦ μεγάλου Ρώσου λογοτέχνη Φιοντόρ Ντοστογιέφκι!: «χωρίς Θεό, ὅλα ἐπιτρέπονται»! Επεσήμανε, επίσης, πως «καιρός εἶναι νά προβληματισθοῦμε ὅλοι μας, γιά τό ποιόν, τελικά, ἄνθρωπο ἐπιλέγουμε νά προτείνουμε ὡς μοντέλο ὑπάρξεως στίς κοινωνίες μας: τόν ὑπεράνθρωπο τοῦ Νίτσε, τόν μοναχικό τοῦ Καμύ, τόν ἀπελπισμένο τοῦ Σάρτρ ἤ τόν Θεάνθρωπο Ἰησοῦ;», ενώ σημείωσε ότι «Ἡ σημερινή πρώτη Κυριακή τῶν Νηστειῶν, κατά τήν ὁποία ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τήν Ὀρθόδοξη ὑπόστασή της καί ἀναστηλώνει τίς ἅγιες εἰκόνες της, ἀποτελεῖ ἔξοχη εὐκαιρία γιά ὅλους μας νά ἀναστηλώσουμε πρῶτα τή δική μας προσωπική εἰκόνα καί ἔπειτα τήν εἰκόνα τοῦ συνόλου ἀνθρωπίνου γένους. Καί, παράλληλα, νά προβληματισθοῦμε σοβαρά κατά πόσον ἡ σημερινή κατάσταση τοῦ ἔθνους μας, σέ ὅλα τά ἐπίπεδα, ὀφείλεται στήν εἰκονομαχική πολεμική τῶν νεοελλήνων ἔναντι τῆς ἀχειροποιήτου εἰκόνος τοῦ Χριστοῦ». Ολοκληρώνοντας την ομιλία του ο Μητροπολίτης Νέας Κρήνης υπογράμμισε ότι «Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία μας, ὡς ἁγιασμένο λῆμμα καί κιβωτός σωτηρίας, θά συνεχίζει, μέ ὅσες πολεμικές καί δυσκολίες κι ἄν ἀντιμετωπίζει, τήν πορεία της πρός τά ἔσχατα, πρός τό τέλος τῆς ἱστορίας καί τοῦ κόσμου, «κουβαλώντας» τόν πολύτιμο Μαργαρίτη Της, τόν Ἰησοῦ Χριστό, μεταγγίζοντάς Τον σέ ὅλους αὐτούς πού ποθοῦν μέ ἐλευθερία νά ζήσουν μαζί Του. Θα συνεχίζει νά κηρύττει ἀκαινοτόμητα αὐτά πού παρέλαβε ὡς πολύτιμη παρακαταθήκη ἀπό τόν Χριστό, τούς Ἀποστόλους, τούς Ὁμολογητές, τούς Πατέρες, τούς Μάρτυρες, τούς ὁσίους μοναχούς καί μοναχές, τούς Νεομάρτυρες. Θά συνεχίζει νά καλεῖ σέ ἐπιστροφή στήν οἰκία τοῦ Πατρός κάθε μορφῆς ἄσωτο, γιατί ἔχει τή συνείδηση ὅτι εἶναι οἰκία μετανοούντων καί Ἐκκλησία ποθούντων τόν Πατέρα. Θά συνεχίζει νά σκορπᾶ ἀλήθεια, ἀγάπη καί ζωή σέ κάθε κοινωνία ἀνθρώπων, σέ κάθε περιβάλλον, σέ κάθε χρονική στιγμή, γιατί αὐτή εἶναι ἡ ἀποστολή πού ἔλαβε ἀπό τόν Ἱδρυτή της. Θα συνεχίζει νά λιτανεύει ἄφοβα τήν ἄχραντο εἰκόνα τοῦ Χριστοῦ καί τήν συνάχραντο εἰκόνα τοῦ ἀνθρώπου μέσα στήν ἱστορία τοῦ κόσμου, γιά νά ὑπενθυμίζει τήν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ πρός τόν ἄνθρωπο. Ἡ

Ἐκκλησία θά συνεχίζει, γιατί, «πύλαι ᾅδου οὐ κατισχύσουσιν αὐτῆς».»

Δείτε το βίντεο:

Φωτογραφίες: Χρήστος Μπόνης

Το μεσημέρι, ως είθισται, ο Πρόεδρος της Ελληνικής Δημοκρατίας κ Προκόπης Παυλόπουλος, παρέθεσε επίσημο γεύμα προς τιμήν του Προέδρου και των Μελών της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος στο Προεδρικό Μέγαρο.

Ακολουθεί ο Χαιρετισμός του Προέδρου της Δημοκρατίας:

“Ευχαριστώ την Θεία Πρόνοια διότι μου παρέχει την δυνατότητα να σας αποχαιρετήσω, με την λήξη της θητείας μου ως Προέδρου της Δημοκρατίας, εορτάζοντας μαζί σας, κατά την φετινή Κυριακή της Ορθοδοξίας, την Θριαμβική

Εορτή της Αναστήλωσης των Ιερών Εικόνων.Η Κυριακή της Ορθοδοξίας είναι, όπως επισήμανα, Θριαμβική, κυριολεκτικώς, Εορτή διότι συμβολίζει και νοηματοδοτεί τον θρίαμβο της Ορθοδοξίας. Τον θρίαμβο εκείνον, ο οποίος θεμελιώθηκε στην Αναστήλωση των Ιερών Εικόνων για να θυμίζει, στο διηνεκές, την αναστήλωση των συμβόλων της Ορθόδοξης Πίστης μας. Στο σημείο αυτό έχω χρέος να υπενθυμίσω, μεταξύ άλλων, και τα εξής: Α. Το μεγαλείο της Ορθόδοξης Πίστης μας έγκειται, πρωτίστως, στο ότι όχι μόνον απευθύνεται κατ' εξοχήν στον Άνθρωπο, στον κάθε Άνθρωπο, αλλά και το βαθύτερο νόημά της αναλύεται στο ότι οδηγεί, εξ ορισμού, προς την τελείωση του Ανθρώπου κατά τον προορισμό του. Ήτοι στο να καταστεί ο Άνθρωπος, όσο αυτό είναι δυνατό, εικόνα και ομοίωση του Δημιουργού του, ακολουθώντας τον ανηφορικό δρόμο του «καλού καγαθού». Β. Επιπλέον, το μεγαλείο της Ορθόδοξης Πίστης μας, με έρεισμα την αυθεντική και ανόθευτη Χριστιανική Διδασκαλία, έγκειται και στο ότι είναι αντίθετη με κάθε έννοια προσηλυτισμού, πολύ δε περισσότερο με κάθε έννοια διεκδίκησης μοναδικότητας και επιχείρησης επιβολής. Είναι, όλως αντιθέτως, η Πίστη της Θρησκευτικής Ελευθερίας, με την έννοια ότι, όπως εξέθεσα, απευθύνεται σε κάθε Άνθρωπο, πιστό και μη πιστό, καλώντας τον να την γνωρίσει σε βάθος και ξεκαθαρίζοντας πώς και αν ακόμη, εν τέλει, την απορρίψει, και πάλι η Ορθόδοξη Εκκλησία θα είναι πάντα εν εγρηγόρσει για να του συμπαρασταθεί, όταν χειμάζεται. ΙΙ. Αυτή η θεμελιώδης παράμετρος της Ορθόδοξης Πίστης μας αποκτά στις μέρες μας, στις μέρες της βαθιάς κρίσης και ιδίως στην ευρύτερη περιοχή μας, ιδιαίτερο νόημα. Ένα νόημα που ακτινοβολεί πέρα από τα σύνορά μας και που αναδεικνύει ποια είναι η Ελλάδα, ποιος είναι ο Λαός μας και το Έθνος μας, με αποδέκτες την Διεθνή Κοινότητα και κυρίως την Ευρωπαϊκή μας Οικογένεια, την Ευρωπαϊκή Ένωση. Α. Ως προς την Ευρωπαϊκή μας Οικογένεια τονίζω τούτο: Η Ορθόδοξη Πίστη των Ελλήνων στηρίζει με σθένος τον τρίτο πυλώνα του κοινού μας Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, τον πυλώνα ο οποίος βασίζεται στην ανθρωποκεντρική και ανθρωπιστική Χριστιανική Διδασκαλία. Τον πυλώνα εκείνον, ο οποίος συμβολίζει το ότι ο κοινός μας Ευρωπαϊκός Πολιτισμός δείχνει τον δρόμο για το πώς η Ευρωπαϊκή μας Οικογένεια έχει να διαδραματίσει ένα ρόλο που υπερβαίνει τους Λαούς της και αποκτά πλανητικές διαστάσεις, προκειμένου να συμπαρασταθεί στον χειμαζόμενο Άνθρωπο απανταχού της Γης και, αυτοθρόως, να υπερασπισθεί, urbietorbi, τις αρχές της Ειρήνης, της Δημοκρατίας, των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων του Ανθρώπου, της Δικαιοσύνης, κατ' εξοχήν δε της Κοινωνικής Δικαιοσύνης. Β. Τα τελευταία χρόνια η Χώρα μας και ο Λαός μας έχουν εμπράκτως αποδείξει πόσο πιστοί παραμένουμε στις ως άνω αρχές της Ορθόδοξης Πίστης μας και, συνακόλουθα, του Ελληνικού και του Ευρωπαϊκού Πολιτισμού, μέσα στη δίνη της τραγωδίας που βιώνουν οι Πρόσφυγες και οι Μετανάστες, θύματα του πολέμου και των ανελέητων ανισοτήτων σε παγκόσμια κλίμακα.

Έχουμε, ως Έλληνες, επιτελέσει στο ακέραιο την αποστολή μας απέναντι στον Άνθρωπο, και κατά τούτο έχουμε το δικαίωμα αλλά και την υποχρέωση να διαμηνύουμε: 1. Προς μεν την Ευρωπαϊκή μας Οικογένεια, την Ευρωπαϊκή Ένωση, ότι οφείλει και εκείνη, κατά το πρωτογενές μάλιστα Ευρωπαϊκό Δίκαιο, να δείξει εμπράκτως την Αλληλεγγύη της προς την Ελλάδα, επιβάλλοντας, όπου δει, και τις προβλεπόμενες κυρώσεις σ' εκείνους που δεν εκπληρώνουν τις δικές τους υποχρεώσεις Ανθρωπισμού και Αλληλεγγύης. 2. Προς δε την γείτονα Τουρκία καθιστούμε σαφές ότι για εμάς, τους Έλληνες, είναι ακριβώς η Ορθόδοξη Πίστη μας και ο Πολιτισμός μας, Ελληνικός και Ευρωπαϊκός, που στους αγώνες για την υπεράσπιση του χειμαζόμενου Ανθρώπου, του Πρόσφυγα, του Μετανάστη, μας επιβάλλουν να στεκόμαστε απέναντι στο στυγνό εμπόριο του ανθρώπινου πόνου -τον οποίο εκείνη, εν πολλοίς, προκάλεσε και προκαλεί- και να υπερασπισθούμε τα Θεμελιώδη Δικαιώματα του Ανθρώπου, κατά το Διεθνές και το Ευρωπαϊκό Δίκαιο. Ας αναλογισθεί η Τουρκία ότι δεν θα της επιτρέψουμε να ευτελίζει τον Άνθρωπο, γράφοντας αδίστακτα σελίδες μιας ανελέητης τραγωδίας. Πολύ δε περισσότερο δεν θα της επιτρέψουμε να γυρίσει στο αιματοβαμμένο παρελθόν της των αρχών του 20ου αιώνα, το οποίο θα την στιγματίζει διαρκώς, όσο δεν ζητάει μια συγγνώμη γι' αυτό και, ακόμη περισσότερο, όσο και σήμερα εμφανίζεται αμετανόητη, ως οιονεί νοσταλγός του. III. Θα ήταν ασυγχώρητη παράλειψή μου να μην επισημάνω, κατά την Κυριακή της Ορθοδοξίας, έστω και για πολλοστή φορά, το πόσο ευεργετική υπήρξε, τουλάχιστον από τις απαρχές του Νεώτερου Ελληνικού Κράτους, για τον Λαό μας και το Έθνος μας η αγαστή συμπόρευση Πολιτείας και Εκκλησίας στους μεγάλους μας αγώνες υπέρ Πατρίδος καθώς και σε κρίσιμες στιγμές. Εντελώς πρόσφατα παραδείγματα βεβαιώνουν του λόγου το ασφαλές: Α. Ζήσαμε -και ακόμη ζούμε- τις ως άνω ευεργετικές συνέπειες κατά την μακρά διάρκεια της πρόσφατης βαθιάς κοινωνικής και οικονομικής κρίσης. Μιας κρίσης που λίγο έλειψε να οδηγήσει σε καταστροφική ρήξη αυτού τούτου του κοινωνικού μας ιστού, η οποία αποφεύχθηκε, σε μεγάλο βαθμό, χάρη στην ενεργό παρουσία και γενναία προσφορά της Εκκλησίας. Β. Ζούμε και τώρα την ενεργό παρουσία της Εκκλησίας στην επώδυνη κρίση του Προσφυγικού και του Μεταναστευτικού ζητήματος. Μια παρουσία, μέσω της οποίας η Εκκλησία παραδίδει, εμπράκτως, διδάγματα Ανθρωπισμού αλλά και διδάγματα υπεράσπισης της Πατρίδας και του Λαού μας απέναντι σ' εκείνους οι οποίοι, εκμεταλλευόμενοι αδιστάκτως τον ανθρώπινο πόνο, επιβουλεύονται, ευθέως και απροκαλύπτως, τον Τόπο μας. Οφείλω δε να εξάρω ότι η στάση αυτή της Τουρκίας οφείλεται, αποκλειστικώς, στην άφρονα τακτική της πολιτικής της ηγεσίας, αφού δεν βρίσκει έρεισμα ούτε στην θρησκεία της- τουλάχιστον κατά την επίσημη εκδοχή της- ούτε καν στα βαθύτερα αισθήματα του τουρκικού λαού. Μακαριώτατε, Σεβασμιώτατοι, Με τις σκέψεις αυτές σας αποχαιρετώ, αυτή την Άγια Μέρα, ως Πρόεδρος της

Δημοκρατίας και σας ευχαριστώ θερμώς για την συμπόρευσή μας κατά την διάρκεια της θητείας μου, με πλήρη σεβασμό των αμοιβαίων μας ρόλων. Είναι δε αυτονόητο ότι η συμπόρευσή μας αυτή θα συνεχισθεί και μετά την λήξη της θητείας μου, υπό την ιδιότητά μου ως Έλληνα Ορθόδοξου Χριστιανού. Εύχομαι ο Πανάγαθος Θεός να σας στηρίζει και να σας ενδυναμώνει, αδιαλείπτως, κατά την εκπλήρωση της Ιερής Αποστολής σας".

Στην προσφώνησή του προς τον Πρόεδρο της Ελληνικής Δημοκρατίας ο **Αρχιεπίσκοπος Αθηνών και πάσης Ελλάδος κ. Ιερώνυμος**, ως πρόεδρος της Διαρκούς Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Ελλάδος ευχαρίστησε τον ΠτΔ για την πρόσκληση και την παράθεση του γεύματος «με το οποίο εκφράζεται ο άρρηκτος σύνδεσμος της ιστορικής ενότητας και της φιλαλληλίας μεταξύ των δύο κορυφαίων θεσμών του ευσεβούς ημών Έθνους, ήτοι της Πολιτείας και της Εκκλησίας». Υπογράμμισε, επίσης, ότι «το εορτολογικό και ιστορικό περιεχόμενο της Κυριακής της Ορθοδοξίας δεν αφορά μόνο εις το παρελθόν, αφού ό,τι κυρίως ονομάζουμε ιστορικό γεγονός βρίσκεται εις θετική ή αρνητική σχέση επιδράσεως προς το παρόν. Τρόπον τινά το παρελθόν ενσωματώνεται διαρκώς μέσα εις το παρόν και εις το μέλλον. Ως εκ τούτου κάθε έθνος και ιδιαιτέρως το ημέτερον, οφείλει να ιχνεύει το ιστορικό του παρελθόν κατά τοιούτον τρόπον, ώστε δι' αυτής της αναζητήσεως να επαναλαμβάνει μόνο τα μεγάλα και θαυμαστά, ουχί δε τα ανωφελή και επιζήμια». Υπογράμμισε, επίσης, πως «όσον αφορά δε εις την Εκκλησία, κατανοεί τα ιστορικά σωτηριώδη γεγονότα της περί ημάς Οικονομίας του Θεού Λόγου, ήτοι την Ενανθρώπηση, την Σταύρωση και την Ανάσταση του Χριστού, όχι μόνο ως συμβάντα του απώτερου παρελθόντος, αλλά ως λυτρωτικά γεγονότα τα οποία εκτείνονται εις το παρόν και εις το μέλλον, εις την αιωνιότητα». Ολοκληρώνοντας τον χαιρετισμό του ο Αρχιεπίσκοπος εξέφρασε την συγκίνησή του που η σημερινή συνεστίαση συμπίπτει με την ολοκλήρωση της θητείας του Προέδρου και τόνισε πως «αναγνωρίζουμε την συνετή στάση σας έναντι ποικίλων κοινωνικών και πολιτικών προβλημάτων, τα οποία, κατά την διάρκεια της ευδοκίμου θητεία σας, αντιμετωπίσατε λίαν επιτυχώς. Παρομοίως ευχαριστούμε και συγχαίρουμε για την σθεναρά και όσον ένεστιν εκ μέρους Σας υποστήριξη των δικαίων της Ορθοδόξου ημών Εκκλησίας και την προάσπιση των Εθνικών θεμάτων της Πατρίδος ημών».